

Бакун, А. Цішыню вымяраюць старонкамі / Алена Бакун // Кобрынскі веснік. – 2018. – 15 верасня. – С. 9 .

Бібліятэка ў вёсцы Залессе мае сваю адметнасць, і гэтую разынку ёйнадае яго гаспадыня Ірына Пакалюк.

ФАКТЫ. ПАДЗЕІ. ЛЮДЗІ

15 верасня - Дзень бібліятэк

Цішыню вымяраюць старонкамі

Сярод 35 бібліятэк, якія ўваходзяць у склад ДУК «Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма», а гэта - цэнтральная раённая бібліятэка, філіял «Дзіцячая бібліятэка», бібліёбус, 2 філіялы ў раёне і 30 публічных бібліятэк, храм для душы ў вёсцы Залессе мае сваю адметнасць, і гэтую разынку яму надае яго гаспадыня Ірына Пакалюк.

Калі заплюшчыць вочы і перанесціся думкам туды, дзе адчуваеш сябе шчаслівым (я не кажу зараз пра дом і сям'ю), то гэта - мая бібліятэка, - прызнаецца ў любові да сваей

работы настаўнік па адукацыі, бібліятэкар па прызначэнні Ірына Васільеўна. Часовая замена дэкрэтнага водпуску для жанчыны абярнулася 21 цікавым, насычаным творчых пошукаў і цёплых зносінаў годам, дзе не было ніводнага дня шкадавання, што выпадковая сітуацыя так перавярнула ўсё яе жыццё.

Гісторыя Залескай бібліятэкі налічвае больш за 70 гадоў. У цяжкія для беларускага народа часы, выкліканыя ваенным ліха- леццем, якое пак

і
нула пасля сябе смерць, голад і разбурэнне, у сценах бібліятэкі народ шукаў спакой і гармонію, святло і надзею, чэрпаў сілы для веры ў лепшае. Жыватворны агонь кнігі і зараз, у век новых тэхналогій, не перастае асвятляць дарогу 450 карыстальнікам, з якіх 150 дзяцей, - пастаянным наведвальнікам Залескай публічнай бібліятэкі. З 7000 адзінак кніжнага фонду любы чытач знойдзе тут тое, што даспадобы яму ў пэўны час і настрой. А калі і разгубіцца ён перад выбарам, то вопытны бібліятэкар дапаможа зарыентавацца ў бязмежнай крыніцы мастацкага слова ці прывязе неабходную кнігу з раённай бібліятэкі, цесныя сувязі з я

ко

й не раз да

п

амагалі выйсці з сітуацыі і задаволіць інтарэсы запатрабава

л

ьнага чытача.

- Адзін з галоўных напрамкаў дзейнасці бібліятэкі - духоўна-маральнае выхаванне, і акцэнт у першую чаргу робіцца на падростаючае пакаленне. Дзяцей мала навучыць чытаць, іх трэба навуч

ы

ць думаць, разважаць над прачытан

ы

м, дзяліцца сваімі ўражаннямі, - расказвае Ірына Васільеўна.

Узаемадзеянне з Залескім цэнтрам культуры і вольнага часу, школай, сельскім Саветам, нядзельнай школай, што адкрылася пры Свята-Петрапаўлаўскай царкве, дапамагае бібліятэкару дасягнуць пастаўленых мэт.

Той факт, што

людзі ўсё

больш

і

больш

пачалі звяртацца

да
духоўнага пачатку,
не
можа
не радаваць Ірыну Васільеўну. Запатрабаванні чытачоў у праваслаўнай літаратуры
цалкам забяспечвае Свята-Пе
т
рапаўлаўская царква, якая выпісвае для сваіх прыхаджан на адрас бібліятэкі шэраг
часопісаў і газет. Як заўважае бібліятэкар, калі раней такая літаратура карысталася
папулярнасцю сярод с
т
алага насельніц
т
ва, то ў апошні час да яе звяртаюцца і дзеці. Магчыма, ад
ыгр
ала сваю ролю і тое, што ў сценах
бібліятэкі са школ
ь
нікамі часта ставяцца тэатраліза- ваныя паста
но
ўкі па матывах твораў вядомых класікаў, у якіх галоўнае месца займае тэма добра,
хрысціянскіх адносінаў і традыцый. Так вучні, асэнсоўваючы п
еражытае
на сцэне, затым зноў звяртаюцца да твораў, каб удумліва перачытаць іх яшчэ раз.

Немалаважнае значэнне надае Ірына Пакалюк і ар- ганізацыі інфармацыйных гадзін,
гутарак за круглым сталом, выстаў, цікавае афармленне і інфармацыйнасць якіх застаўл
яе спыніцца наведвальнікаў і звярнуць увагу на тыя падзеі, да якіх яны прымеркаваны,
глыбей
даведацца пра нейкія факт
ы
з ж
ы
цця краіны, яе гістор
ыі
. У год малой радзім
ы
бібліятэкар не магла абмінуць творчасць паэтаў-земля
ко
ў. Сустрэча вяскоўцаў з удзельнікамі народнага аматарскага аб'яднання «Белы бусел»,
прымеркаваная ў т
ы
м ліку і да Дня беларускага пісьменства, атр
ы

малася шч

ы

рай і цёплай, пакінуўш

ы

пр

ы

емн

ы

я ўспамін

ы

і жаданне яшчэ раз пачуць верш

ы

з вуснаў Людміл

ы

Лазюк, Наталлі Цярэнцьевай, Людмілы Ярмалюк, Васіля Ярмашука.

Нават у свой выхадны дзень, напоўнены думкамі пра ўборку ўраджаю з агарода, Ірыну Пакалюк я застала на

працоўным

месцы.

- Агарод пачакае, - усміхаецца жанчына, - а свята вёскі, як кажуць, на носе. Мае чытачы робяць мяне шчаслівай і

застаўляюць

адчув

аць патрэбнай. Я

ў

сваю чаргу хачу выказаць

ім

словы

ўдзячнасці і вялікай павагі.

Раскрываючы некаторыя сакрэты, якія чакаюць лепшых чытачоў бібліятэкі на свяце вёскі, у якасці прыкладу для т

ы

х, хто яшчэ не знайшоў агу

ль

най мовы з кнігай, мая гераіня пр

ы

водзіць самага с

т

алага аматара мастацкага слова - 80-гадовага жыхара вёскі Закросніца, чый фарму
л
яр на сённяшні дзень самы тоўст
ы
, - Фёдара Арабея. Пяцікласніца Залескай сярэдняй школы Анастасія Кулік таксама
ведае, як можна асвятліць шэр
ыя
будні, калі пад рукой у цябе ёсць цікавая кніга, як і пенсіянерка Вера Манецкая, якая
знайшла аддуш
ы
ну ў творах беларускамоўных аўтараў.

Разваг песімістаў на конт будучыні бібліятэк Ірына Пакалюк не раздзяляе:

- Бібліятэкі - скарбніцы багацця чалавечай душы, а хіба могуць душы апусцець?

Алена БАКУН.